

artikel verschenen in het blad "Ode"

GEDEELD BEWUSTZIJN

DOOR MARIEKE VAN NIEUWKUYK

Zijn conclusies uit het jarenlange onderzoek naar bijnadoodervaringen veroorzaakte nogal wat turbulentie. In 2001 brak cardioloog Pim van Lommel door met zijn spraakmakende artikel over bijnadoodervaringen in The Lancet. Sindsdien is hij een veelgevraagde spreker over zijn bevindingen.

Van Lommel is in maart een van de keynote speakers op het congres: 'Samen genezen, een gezonde zaak...'.

Alles en iedereen blijkt altijd, overal en onlosmakelijk verbonden te zijn; dood is waarschijnlijk een overgang naar een andere staat van bewustzijn en onze hersenen lijken eerder de ontvanger van bewustzijn en herinneringen te zijn, dan de producent. Pim van Lommel bracht door zijn onderzoek naar bijnadoodervaringen een nieuw fenomeen aan het licht: bewustzijn bestaat zowel buiten (non-lokaal) als binnen het lichaam (waakbewustzijn).

Het non-lokale bewustzijn is een niet te traceren en niet meetbare meerdimensionale externe bron. Een groot 'pakhuis' vol collectieve en individuele herinneringen en ervaringen, gedachten en emoties. Deze kennis is op elk moment, vanuit elke plaats en ogenblikkelijk beschikbaar. Het collectieve deel is voor iedereen toegankelijk, de individuele informatie alleen voor de fysieke eigenaar.

Tijdens ons leven hebben we een continue uitwisseling met deze bron en we ervaren de informatie die we ons lichaam binnenbrengen als bewustzijn. Van Lommel noemt dit het waakbewustzijn. In tegenstelling tot het non-lokale bewustzijn is het tastbaar. Het lichamelijke effect is bovendien te meten en te registreren door een EEG, MEG, fMRI of pet-scan.

De grote vraag is hoe de informatie uit de non-lokale ruimte op zijn bestemming komt: op de juiste plaats in het lichaam.

Elektromagnetische velden en DNA blijken daarin belangrijke sleutels te zijn.

In feite is een levend mens niets anders dan energie en informatie, afkomstig uit de non-lokale ruimte. Eén groot vibrerend veld, vergelijkbaar met een drukbevolkte bijenkast. En allemaal met een eigen karakteristieke frequentie! Zouden we inzoomen tot op celniveau,

dan zien we dat elke afzonderlijke lichaamscel ook weer bestaat uit ontelbare vibrerende moleculaire structuren.

Binnen energetische structuren ligt informatie opgeslagen in elektromagnetische velden in de vorm van golven met verschillende frequenties en golflengtes.

De informatie-uitwisseling in het veld en tussen de velden gebeurt via resonantie. Dit is het meetrillen in dezelfde frequentie en fase volgens het zender-ontvanger principe.

De verschillende energetische structuren beïnvloeden elkaar 'à la minute' over en weer. Dit is mogelijk omdat het DNA in de cellen minieme lichtgolven (fotonen) uitzendt, waardoor op alle niveaus informatie razendsnel wordt uitgewisseld. Niet alleen tussen de cellen onderling, maar ook tussen de cellen en externe 'informatiebronnen'. À la minute...

Dit principe is de meest aannemelijke verklaring voor de wederzijdse informatie-uitwisseling tussen het non lokale bewustzijn en het waakbewustzijn.

Het DNA lijkt de directe en indirecte persoonsgebonden coördinator te zijn van alle informatie die noodzakelijk is voor het optimaal functioneren van ons lichaam.

Ons individuele DNA ontvangt daarvoor informatie en instructies uit de non-lokale ruimte.

In het lichaam heeft het persoonsspecifieke DNA verschillende resonantieplaatsen (hersenen en andere celsystemen) Elke plek heeft ook weer een eigen, individuele toegangscode. En dat is maar goed ook, want stel je voor dat het DNA van je buurman zomaar informatie in jouw cellen zou kunnen droppen...